

MŠ LIPKA PRAHA, Malvazinky

Jak pomoci dětem se ve školce adaptovat

Způsoby přípravy dítěte na školku

- číst příběhy, jejichž hrdinové chodí do školky,
- mluvit o školce se známým dítětem, které *do školky chodí rádo*,
- vyprávění rodičů o tom, jaké to bylo, když do školky chodili oni,
- seznamovat dítě s výhodami školky – *mnoho nových kamarádů, zajímavá zábava, písničky, básničky*,
- informovat dítě o tom, proč bude do školky chodit (*např. protože maminka musí jít do práce a rodiče se rozhodli, že ve školce bude mít dítě nejlepší péči; některé děti přijímají argument, že maminka chodí do práce, tatínek chodí do práce, a dítě má tedy také svou práci, tj. školku*)
- seznámení se školkou – *prohlídne si třídu, hračky, krátký kontakt s budoucí vychovatelkou a dětmi, domluvení plánu dne z předškolních zvyků*,
- společný nákup *např. pastelek pro budoucího předškoláka*,
- trénink samoobsluhy! *Doposud to bylo tak, že matka znala potřeby dítěte lépe než ono samo, reagovala nejen na jeho slova, ale i na jeho gesta. V nové situaci má dítě často problém vyjádřit své potřeby, proto je důležité, aby to umělo (a alespoň umělo poprosit, aby je mohlo uspokojit). Samostatné děti se adaptují daleko snadněji než děti závislé na rodičích.*

První dny ve školce

- *dejme dětem do kapsy fotku rodičů a do ruky oblíbenou hračku*
- *do školky může chodit se známým dítětem, které chodí do stejné školky a chodí tam rádo*,
- *řekněme dítěti, kdy a kdo pro něho přijde, ujistěme je o naší lásce. A o tom, že ve školce nezůstane do noci, ale že ho určitě maminka vyzvedne*,
- *rozlučme se s dítětem už na chodbě, to umožní bez svědků se obejmout a dát si pusinku. Rozloučení na chodbě je důležité i pro ostatní děti, které už jsou samy ve třídě*,
- *přijďme pro dítě přesně a dejme mu malý dárek při příležitosti, že se stal předškolákem*,

- *pochvalme dítě za jeho schopnost a dovednost sám si poradit v každé situaci. Pokud dítě hodně plakalo, řekněme mu, že všichni lidé jsou trochu nervózní z toho dělat něco poprvé a bojí se toho, ale po několika dnech se cítí jistě – a tak to bude i s ním.*

Zvládla jsem to aneb svědectví jiných maminek

- *první měsíc jsem dítě vyzvedávala hned po obědě,*
- *neodtrhávala jsem dítě od sebe násilím, ale klidně jsem mu vše vysvětlovala, občas to trvalo velmi dlouho. Příště šlo do třídy s učitelkou a potom mi ještě mávali z okna (se slzami v očích),*
- *prosila jsem paní učitelku, aby mu na začátku dne dala zajímavou hračku, knížku atp.*
- *zpočátku jsem dítěti dovolovala si s sebou do školky brát vlastní hračky. Teprve až se nějaká ztratila, byla to příležitost k vysvětlení, že vlastní hračky se do školky neberou,*
- *nikdy jsem se nechodila do školky koukat na to, co tam mé děti dělají,*
- *snažili jsme se hodně mluvit o tom, co se ve školce dělo, přičemž jsem vždycky vyjadřovala svůj obdiv: „já, vy se v té školce máte tak dobře!“,*
- *vždy je potřeba dodržovat sliby!*

Co by rodiče dělat neměli

- *školkou dítě strašit („Jen počkej, však tě paní učitelka ve školce pořádku naučí!“)*
- *nahlížet po rozloučení do třídy pro kontrolu, jestli si dítě hraje,*
- *vzdávat se! Vzrušovat se jeho slzami dupáním své ratolesti, projevovat své pocity nervozity, zneklidnění nebo podráždění,*
- *mluvit s vychovatelkou v přítomnosti dítěte o jeho chování, zvláště pak o tom negativním,*
- *prosít vychovatelku o to, aby dítě od ní „odtrhla“ a vzala dítě do třídy.*

(Informace shrnuté ze zkušeností rodičů a učitelů a z publikací)